

1. mesto: Metelkovo pero in priznanje – Neža Poljanec, 8. b, matična šola, mentorica Irena Pleterski

Za ljubi mir

Mir. Tako kratka beseda, pa tako veliko pomeni. Pomena se sploh ne zavedamo, dokler na lastni koži ne občutimo nemira ali celo vojne.

Prepričana sem, da se nekateri, ki se zdaj, ko pri nas ne divja nobena vojna, hvalijo in postavljajo pred drugimi, ne bi nikoli več norčevali o vojni, če bi jo enkrat izkusili na lastni koži. Sama upam, da bomo lahko vedno živeli v miru, in verjamem, da se bo tudi vojna v Ukrajini kmalu končala. Zelo sem vesela, da smo v Sloveniji svobodni in v miru, žal pa mi je za vse, ki tega miru ne občutijo. Nepredstavljivo mi je, kako lahko nekdo začne vojno in ne občuti krivde zaradi tolikega trpljenja, ki ga s tem povzroči – bolečine, žrtve, požgani domovi, sirote, begunci ... Težko je verjeti, da se na stotine vojn dogaja v državah, kjer divjajo že leta, pa se o tem sploh ne govori. Ljudje bežijo, tako kot sedaj Ukrajinci, mi pa do njih nimamo nobenega razumevanja. Če samo pomislim, kako bi mi bilo, če bi morala zaradi vojne čez noč zbežati iz Slovenije, se preseliti v popolnoma tujo državo, se naučiti novega jezika, hoditi v tujo šolo in se delati močno, kot da se v Sloveniji nič ne dogaja, da ne vem, ali se bom sploh še kdaj vrnila domov in če bo to še Slovenija, ne neka druga država, če je naša hiša še cela, da ne vem, če so moji sorodniki, prijatelji, sošolci in ostali, ki sem jih poznala, še živi ... Ne vem, če bi zdržala. Morala bi se kar precej potruditi in imeti veliko podporo družine. Ne vem, kako lahko uspe beguncem iz Ukrajine in od drugod, da izgledajo tako močni.

Skozi zgodovino so potekale različne vojne in želim si, da bi se iz teh grozot veliko naučili, ne da jih občutimo na lastni koži. Resnično upam, da se vse vojne tega sveta končajo in se nikoli več ne začnejo. Vsak od nas lahko prispeva k miru s strpnostjo, spoštovanjem drugih, prijaznostjo ...

Za ljubi mir!